

Næstø men ogsaa i Nakirkeby. Det blev der Klaget over den Gang, og Klaget med Rette. Jeg tror for øvrigt, at det Forhold nu er hæbet ved senere Bestemmelser af administrativ Vej; men som sagt Landstingets Flertal modsatte sig en saadan Ordning for Marstals Bedkommende. Det Regulativ, som Indenrigsministeren senere udstedte for Marstals Bedkommende, og som gælder endnu, indeholder den Bestemmelse, at Marstal har to Formænd, en bestillet af Kongen — og han var den udøvende Magt og udfører Kommunalraadets Beslutninger — og en valgt paa sædvanlig Maade af Kommunalraadet. Denne Formand, som er valgt af Kommunalraadet, kan sammenkalde Kommuneraadet, og han leder dets Forhandlinger. Han har altsaa ikke videre at bestille, idet han ikke kan udføre det allermindste derudover. Det skal den kongevalgte Formand gøre. Saaledes blev Forholdet endelig ordnet ved Bekendtgørelse af 18de Oktober 1878 for Marstals Bedkommende, og saaledes er Ordningen endnu den Dag i Dag. Ved det Lovforslag, som her ligger til Behandling, foreslaar man for Marstals Bedkommende som for de andre Handelspladser, at der skal være en kongevalgt Formand, altsaa vil den af Kommunalraadet i Marstal valgte Formand bortfalde. Der vil saaledes opstaa den Besynderlighed, at enten bliver det den kongevalgte Borgmester, Retsbetjenten i Grøstøbing, som er fremmed for Byen Marstal, der skal sammenkalde Byraadet, lede dets Forhandlinger og udføre dets Beslutninger i en ham fremmed Kommune, eller ogsaa bestilles der en Mand i Marstal By til at være Formand for Raadet, altsaa en Formand, som Bælgerne ikke have valgt, og derved stilles Marstal Kommune aldeles forskelligt fra alle andre Kommuner i det øvrige Land. Jeg nævner blot dette, fordi det forekommer mig at være et temmelig umuligt Forhold, og jeg kan ikke godt antage, at Lovgivningsmagten i sin Helhed i dette Øjeblik vil gaa med til at sanktionere en saadan Tilstand.

Til Slutning skal jeg kun gentage, hvad jeg allerede har antydet ved første Behandling, at den eneste fremkommelige Vej efter mit Skøn vil være den, at der gives en lille Lov, som indeholder Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at udstede et Regulativ for Esbjerg Kommune i Lighed med, hvad der gælder for de øvrige Handelspladsers Stilling, altsaa et Regulativ i Overensstemmelse med Principperne i Lov af 1ste Marts 1867, og dertil kunde saa føjes de særlige Bestemmelser, som ere nødvendige for Esbjergs Bedkommende. Jeg antager, det vil

være meget let at komme overens om et saadant Lovforslag; jeg for mit Bedkommende vilde i alt Fald med Glæde stemme for det. Jeg skalde ikke have den mindste Betænkelse ved at optage i dette Lovforslag de samme Regler, som i øvrigt gælder for Handelspladserne. — For øvrigt skal jeg med det samme tilføje, at jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at dette Lovforslag bliver endelig vedtaget, da jeg ønsker Sagen fremmet og ønsker, at der kan blive forhandlet i Forstaaelse mellem Tingene om denne Sag.

Indenrigsministeren (Hørring):
De af det ærede Udvalgs Flertal stillede to Ændringer kan jeg modtage, og jeg skal derfor anbefale dem til Vedtagelse af det høje Ting. — Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med den Udset; der er til, at dette Forslag kan gaa igennem Tinget og videre til Folketinget. Jeg har ikke opgivet Haabet om, at man ad den Vej kan komme til en Ordning af Handelspladsernes kommunale Stilling i Almindelighed. Paa den anden Side kan jeg ogsaa være tilfreds med den Udtalelse, der kom fra det ærede Mindretal (Madsen-Møggdal), og som gif ud paa, at det vilde være en let Sag at faa gennemført en lille Lov om Ordningen af Esbjergs kommunale Forhold, saafremt det skulde brikke med at faa det foreliggende Lovforslag vedtaget. Jeg haaber saa, at det skal lykkes mig i alle Tilfælde at faa noget gjort for Esbjerg, selv om det skulde glippe med at faa dette Lovforslag ført igennem.

Det ærede Mindretal berørte Forholdene i Marstal. Jeg skal udtale, at som Forholdene nu ere ordnede der, ere de ganske analoge med, hvad der finder Sted i de andre Handelspladser. Der er nemlig i disse en Tvedeling, idet Kommunalrepræsentationen har sin egen valgte Formand og ved Siden af staar Birkefogden, der udøver Magistratsforretningerne. Paa samme Maade er det i Marstal, hvor Repræsentationen har sin valgte Formand, og ved Siden af staar den kongevalgte Formand, der har de samme Forretninger, som ellers ligge til Birkefogden i andre Handelspladser. At det ikke er blevet nogen Retsbetjent i Marstal, følger af, at der ikke findes nogen saadan der, saa at man har maattet hjælpe sig, som man har kunnet. Naar vi nu gaa til den Ordning, der er foreslaaet i Lovforslaget, er det jo Købstædernes Ordning, vi gaa over til, og folgelig maa der ogsaa for Marstals Bedkommende ske en Forandring i saa Henseende, idet der altsaa der kun bliver en Formand, nemlig den kongevalgte, som baade varetager de Forretninger, der nu høre under den af